

XXXIII.

Betrænkning

over

Forflag til Lov om Told- og Skibsafgifterne.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 8de Mai 1882).

Forflaget til Lov om Told- og Skibsafgifter er forelagt i Forbindelse med et Forflag til Beskatning af Brændevinsbrænding og til en Distat, hvilke tre Forflag udgjøre en finantziel Enhed, idet den Merindtægt, som antages at ville indkomme ved Hjælp af de to sidstnævnte Forflag i den foreliggende Skikkelse, henholdsvis omtrent 1,310,000 og 595,000 Kroner, skal bidrage til at opveie den Indtægtsafgang paa ca. 2,180,000 Kroner, som Forflaget til Lov om Told- og Skibsafgifter i den foreliggende Skikkelse er paaregnet at ville medføre. Det samlede finantzielle Resultat antages derefter at ville blive det, at der fremkommer en Nedgang af 275,000 Kroner i Statskassens hidtilværende Indtægt, hvilken Udvalget ligesaa vel som Finantsministeren under alle Omstændigheder mener at kunne bortse fra, ikke blot fordi en Del af dette Beløb kan forventes at komme selve Statskassen til gode, men ogsaa fordi Resultatet ved de Ansættelser, paa hvilke de foreliggende Forflag hvile, og mod hvis Nødvendighed Udvalget i det Væsentlige ikke har fundet Noget at erindre, aldrig forud lader sig beregne med en saadan Sikkerhed, at det ikke kan variere med det angivne Beløb.

Den Hovedbetragtning, der finder sit Udtryk i det angivne Resultat, og som Finantsministeren ogsaa klart og bestemt fremhævede ved selve Lovforflagenes Fremlæggelse, er, at den i Forflag bragte Reform af Told- og Skibsafgifterne ikke maa medføre nogen væsentlig Nedgang af Statskassens Indtægter, men at Opgivelse eller Redskættelse af en Toldposition i det Væsentlige maa kompenseres med Forhøjelse af en anden Position eller af Al- eller Brændevinsafgiften.

Da der sidste Gang i Samlingen 1873—74 forelaa Landstinget et Forflag til Lov om Told- og Skibsafgifter, erklærede det over Forflaget nedsatte Udvalgs Flertal sig ogsaa enigt med Regjeringen i den Opfattelse, at det vilde være vigtigt at lade de indirekte Afgifter paa Forbrug og Produktion undergaa en Formindskelse af nogen alvorlig finantziel Betydning.

Nærværende Udvalgs Flertal er enigt om, at man ikke fra Statskassens nuværende gunstige Balance kan drage en berettiget Slutning til Forvarligheden af en væsentlig Forringelse af dens Indtægter, da den Stillstand paa Samfundreformernes Omraade, som skyldes den nu i en Arrække førte politiske Strid, har medført, at Statens Udgifter ingenlunde ere flegne i samme Grad, som det under normale Forhold kunde forventes at ville være flet. Endog bortset fra Kravet til en Reform paa andre Skatteomraader og Uvædseligheden af de kommunale Byrders Lettelse i forskjellig Retning vilde Flertallet derfor anse det for vigtigt, om man ved Behandlingen af de foreliggende Lovforflag vilde bortse fra den Række af alt i kortere eller længere Tid paa Dagsordenen staaende Reforme, saasom af Undervisningsvæsenet, Retspleien, Forvarsvæsenet, Lønningsvæsenet m. m., der ere ikke mindre berettigede end den økonomiske og maa forventes at ville medføre forsøgede Udgifter, som ialtfald for en væsentlig Del maa henregnes til de ordinære. Det forekommer Flertallet indlysende, at deres Gjenensjættelse vilde kunne vanskeliggøres, dersom man paa Forhaand havde opgivet Indtægter, der senere vilde sig nødvendige dertil, idet der paa denne Maade